

## SJEĆANJE NA DAN VUKOVARA I ŠKABRNJE

Naša Domovina je meni sve. Lijepa polja, zlatno žito, zelena priroda, najljepše Jadransko more, rijeke, jezera i gore najljepše. Sve to meni nudi moja draga Domovina. Pakao za Vukovar počeo je 24. 8. 1991. Bitka je trajala do 18. 11. 1991. kada je grad pao nakon 3 mjeseca opsade. U ta tri mjeseca izgubili smo puno dragih ljudi, rodbinu, očeve, djedove, braću... Moja obitelj je sudjelovala u obrani Vukovara, moj djed. No, hvala Bogu, preživio je taj tragičan čin. Nitko ne voli rat i mislim da je to nešto što ne želimo u daljnjoj budućnosti. Ja i moja obitelj idemo zapaliti svijeću kod spomenika i zapalimo svijeće doma. Taj dan provodimo u miru i spokoju. Naravno, odemo na groblje i zapalimo svijeću i pomolimo se. Dan provedemo s bližom obitelji. Na žalost, naše drage ne možemo vratiti, ali možemo znati da je Vukovar grad koji nosi posebnu simboliku, hrabrost i koliko su ljudi za svoju državu spremni. Zbog svega što je Vukovar pretrpio i onoga što predstavlja, Vukovar zauzima posebno mjesto u srcima mnogih. Danas se Vukovar ponovno obnavlja, a njegovi ljudi čuvaju sjećanja na prošlost s velikim dostojanstvom. Nakon svega, naša Domovina je jača nego ikada.

S. P., 7. r.

## KAKO MOJA OBITELJ OBILJEŽAVA DAN VUKOVARA

Probudimo se, doručkujemo, spremimo se i krenemo na groblje zapaliti svijeću djedu i jednu zapalimo za grad Vukovar i ljude koji su poginuli. Izmolimo se za njih, ostavimo im cvijeće pa odemo u Vukovar. Kad dođemo u Vukovar, idemo u kolonu sjećanja odlaskom do groblja. Prisustvujemo svetoj misi. Tako na taj dan odajemo počast svim poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima.

P. J. 7. r.

## MOJA OBITELJ NA DAN SJEĆANJA NA VUKOVAR

Ovo je vrlo osjetljiv datum i svi se nekako samo na taj dan sjete našega grada HEROJA. Moj deda je nakon Domovinskog rata radio kao dr. veterine na toj zloglasnoj farmi u Sotinu gdje su strijeljani ljudi za vrijeme rata. Tamo je uvijek vladala velika tuga. On nas je uvijek vodio u obilazak grada, farme, vodotornja, 17. 11. , uvijek dan ranije da doživimo svatko na svoj način tu vukovarsku priču. Rat je uvijek nešto loše, uvijek nevini i nedužni nastradaju, nema tu naših i njihovih, to je zlo vrijeme. Ima jedna poslovice: „Bogati daju novce, a sirotinja sinove.“ I to je na žalost jedina istina. Ne ponovilo se nikada nikome. Moramo oprostiti što se dogodilo, ali nikada zaboraviti. Rat je bio prije 35 godina i mi moramo nastaviti živjeti u sadašnjosti jer u prošlosti se ne živi i ne može se ići

naprijed ako te stalno nešto vuče nazad, ali mora se iskazati poštovanje ovom gradu HEROJU i svim ljudima koji su dali svoj život da bi danas imali svoju slobodnu Republiku Hrvatsku. Meni je Vukovar u srcu na neki moj način i ja Vukovar i vukovarsku priču doživljavam na poseban način.

L. S. 7. r.